

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pars I. Complectens in se effusiones cordis, orationes, aspirationesq[ue]
varias pro expiatione peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

PHARETRÆ DIVINI AMORIS

seu Affectiuæ Vitæ, Liber Primus.

VARIIS ORATIONIBVS, IGNITISQVE AS-
pirationibus ad Deum, Deiparæ Virginem Mariam, ceterosq; Sau-
ctos, exercitijs item diuersis, partim hæcenus nunquam typis ex-
cusis, refertissimus: quem librum ob varietatem oratio-
num & exercitiorum in partes quinque secimus.

Pars I, complectens in se effusiones cordis, orationes aspirationesque
 varias pro expiatione peccatorum.

Effusio cordis generalis pro peccatis remittendis, excitans & humilians spiritum vehemen-
ter ad compunctionem.

Mnipotens, æterne, benignissime, misericordissime, Domine Iesu
 Christe, creator & redemptor animæ meæ: Ecce ego sum ille nequissi-
 mus, impiissimus & vilissimus peccator, totus abominabilis atque
 contemptibilis, totus nefandus atque miserimus, omni bruto vi-
 lior ac deterior effectus, qui tam enormiter, tam frequenter, tam au-
 dacter, tam impudenter tuam infinitam Maiestatem atque præsen-
 tiam inhonoravi, tuam sanctitatem offendi, tuam bonitatem, charitatem, pietatē
 & longanimitatem contempsi, tua præcepta transgressus sum, tua consilia spreui,
 tuis donis abusus sum, tuis beneficijs ingratus fui, tuum dulcissimum iugum
 abieci, à te Deo meo, Deo totius salutis meæ cor meum auerti & recessi, & in serui-
 tutem diaboli pro vili & momentanea delectatione me captiuum tradidi, membra
 mea, sensus meos, vires animæ meæ, tempus & alia dona, quæ mihi dedisti, quibus
 si te honorassem, æternam mihi felicitatem concessisses, inimico tuo seruiens, ad
 contumeliam tuam turpiter expendi & miserabiliter sum abusus: vt aded etiam
 tibi iam ad seruiendum, deficientibus viribus, dominantibus vitijs, dilapso tem-
 pore, inutilis factus sim.

O Saluator pijsime, tu scis quot mala commisi, quot bona omisi, & quot pro-
 pter ea etiam multa mala peccando incidi. (*Quisquis hoc exercitio vsus fuerit, grauiora*
sua peccata hic in genere ad memoriam reuocare poterit, pro excitanda deuotione &
cordis compunctione) Insuper non suffecerunt mihi infelicitissimo peccatori propria
 peccata, sed super ea & aliena multa accumulauit. Heu mi Domine quot homines
 seduxi, quot meo peruerso viuendi genere scandalizauit, quoties malum consului,
 occasionemq; peccandi alijs innocentibus dedi, adiuui & induxi in immania flagitia
 & peccata? Heu quomodo nomen tuum vbiq; per me blasphematum est? Heu
 me quot animas, tuis vehementissimis doloribus & angustijs amarissimæ passio-
 nis redemptas, præcioso tuo sanguine & morte innocentissima viuificatas, ego cõ-
 culcaui, interemi ac iugulaui? Propter hæc indignum planè me iudico, vt oculos
 meos ad te leuem, gratiamq; tuam mihi impertias (*Hic tunde pectus tuam cum pu-*
blicano, & dic ex intimo cordis tui. Domine propitius esto mihi peccatori, & quicquid
magis tibi possit tuipsius parere contemptum, assume) O Deus iudex æternæ gloriæ ac
 metueg-

metuende, verè ego sum pessimus ille latro, qui toties peccando & alios scandali-
zando propriam animam, aliorumq; animas tam pulchras, tam nobiles à te condi-
tas, ad tuam imaginem factas, tanta charitate redemptas, fœdavi, & eas tibi creatori
ac saluatori suo abstuli, occidi, & dæmonibus tradidi: sicq; passionis & sanguinis
tui fructum (quantum in me fuit) euacuavi. Heu me miserum clementissime Pa-
ter, qui tanta mala feci, factus aded turpis, odibilis & facinorosus. Domine Deus cõ-
fundor & erubescor leuare faciem meam ad te, quantum iniquitates meæ multipli-
catæ sunt, supergressæq; sunt caput meum, & sicut onus graue grauata sunt super
me. Delicta mea creuerunt vsque ad cœlum, & multiplicata sunt sicut arena, quæ est
in littore maris. Ultra omnes peccatores, ego miser & miserabilis te offendi, factus
quasi spuma totius iniquitatis, & omnium peccatorum peripsema. Heu cur inter
peccatores primum locum mihi elegi, aded vt alij peccatores mihi comparati, etiam
iustificentur: quippe cui tot dona, tot adiutoria, tot beneficia, largitus es, & plura
dare paratus fuisti, quibus à peccatis me continere vel resurgere potuissem. Et tamè
his omnibus neglectis, sprete benignitate tua, qua me tam longanimitè ad pœni-
tentiam expectasti, excitasti, prouocasti & tandem misericorditer attraxisti, post tã
multa & enormia peccata, post tantam offensam, cum pro reconciliatione & adep-
tione gratiæ tuæ indefinenter cogitare & laborare debuissem, totumq; me in holo-
caustum tibi offerre, totus ingratus, cor meum auerti à te, & quotidie, imò & quasi
continè negligentis meis & defectibus offendo te. In seruitio namque tuo torus
sum negligens, tepidus, in deuotus, mente dispersus, à te sum auersus, cum creaturis
fornicor. Quid ultra dicam? Non habeo vt vnum pro mille respondeam. Scio me
grauiter nimis deliquisse, & iram tuam iustè meruisse.

Verum tu clementissimus es, sed circo quæso ne in iurore tuo arguas me, neq; in ira
tua corripas me, sed potius miserere mei secundum magnam misericordiam tuam, & se-
cundum infinitam multitudinè miserationum tuarum dele iniquitates meas. Non reserues
mihi peccata mea benignissime Pater in diem vindictæ, in diem mortis meæ, neq;
in curia iustitiæ tuæ me castiges, sed vt in præsentia vita veniam percipere merear,
nunc potius in carcere præsentis vitæ, in curia misericordiæ tuæ & liberationis, me
vre & seca, vt in æternum parcas, saltè vt post hæc vitam à vindicta tua sim securus.
Memor quoque sis fragilitatis & nihilitatis meæ Deus, & susteates animam meam
manu tua, quia ne minima quidem sufferre possẽ, nisi in virtute tua. Iterum rogo
te clementissime Domine, & per omnes miserationes tuas obsecro, non finas ani-
mam meam de corpore meo exire, nisi prius plenè tibi reconciliatam, plenariè pur-
gatam perfectè mundatam, tua charitate, proximi dilectione, cæterisq; virtutibus
perfectè ornatam, & ab omni poenarum formidine, ab omni inferni & purgatorij
terrore prorsus liberam & securam, totamq; tibi inseparabiliter adhærentem, &
iugiter sine fine tecum feliciter mansuram. Sed vnde mihi hoc? Vnde tanto pecca-
tori, tam ingrato tantum beneficium, tantum donum? Quomodo audeo hoc pete-
re? De tua pietate id præsumo dulcissime Domine Deus meus, misericordia mea, cui
perinde est à multis, vt à paucis saluare cum tota salus nostra non ex operibus no-
stris, sed tua gratia præcipue pendeat. Tu pro me satisfacisti. Tu vt mihi satisfactio
tua subueniat, meruisti. Ego mendicus & pauper, nihil habeo quo hoc merear. Ni-
hil habeo quod offeram tibi nisi peccatricem animam & hoc miserrimum corpus,
quæ à te recepi, quæ tu bene fecisti, sed ego destruxi. Hæc tibi Domine mi offero in
beneplacitum voluntatis tuæ: fac mecum sicut tibi placuerit: rege me, tene me &
posside

posside sicuti volueris. Age mecum secundum quod magis est ad gloriam & voluntatem tuam castigando vel consolando me. Hoc solum mi Domine precor, vt in omni aduersitate, in omni dolore, in omni tentatione vel consolatione cor meum perpetua charitate sit tibi coniunctum, tuae voluntati inseparabiliter unitum: vt omnia de manu tua humiliter accipiam, in omni euentu tibi semper gratias agam, & nihil extra tuam voluntatem cupiam: vt semper & omnem tribulationem superet hilaris patientia, & omnem prosperitatem excedat deuota humilitas.

In remissionem autem & abluionem peccatorum meorum, in suppletionem omnium defectuum & negligentiarum mearum, in gratiarum actionem & memoriam beneficiorum tuorum, offero tibi dulcissime Iesu cor tuum, benedictam incarnationem tuam, innocentissimam conuersationem, sanctissimam vitam, amarissimam passionem ac mortem tuam, & omnia quae pro salute mea assumpisti, egisti & passus es. Sed & omnia merita omnium Sanctorum tuorum sanctaeque Ecclesiae tuae, atque affectum & gratitudinem totius vniuersitatis: obsecrans te per haec omnia, & per immensam charitatem tuam, per infinitam misericordiam tuam, per charissimam genitricem tuam dulcissimam, & benignissimam virginem Mariam, per omnium Sanctorum & deuorum preces & merita, ignosce mihi sceleratissimo & vilissimo peccatori, quicquid vnquam male egi contra te, & gratiam tuam pijsimam mihi infunde, per quam de caetero me custodias ab omni peccato, liberes & praeserues ab omnibus quae tibi in me displicere possunt, vt ita tibi seruiam, ita tibi placeam, ac talis semper in oculis tuis inueniar, qualem velles iuxta vltimum & summum beneplacitum tuum, Amen.

Effusio cordis alia, seu meditatio anima, peccata & ingratitude suam coram Deo plangens, & sui reconciliationem atque purgationem flagrans, cum alijs id genus suspirijs, quae digna sunt etiam frequentari ab Eucharistiam sumpturis.

OMnipotens, aeternae Deus, cui soli omnis debetur honor, gloria & gratiarum actio, en ego infelix, indignus ac perfidus ille peccator, haecenus tibi rebellis & ingratus, venio ad te creatorem meum, Deum meum, redemptorem meum, misericordem iudicem & saluatorem meum, accusans meipsum, & tibi confitens omnes abominaciones, scelera & peccata mea, quibus nomen sanctum tuum blasphemauit, praecpta tua transgressus sum, voluntatem tuam contempsi, dona & opera tua in me destruxi, animam & corpus meum pollui, vires, quibus tibi seruire debueram, peccando eneruauit, & ad seruiendum tibi me inde inutilem & infirmum feci, gratias ac munera tua in contumeliam tuam verti. ad charitatem denique & misericordiam ac beneficia tua, quibus vias meas conclusisti, hucusque frigidus atque lapideus perseueraui. Quid est mansuetissime quod instinctus tuos tam saepe contempsi, longanimitatem tuam spreui? Et non solum hanc meam, sed alias quoque innumeras animas, quas tu sanguine tuo pretioso mercatus es, pro quibus etiam redimendis tu incarnari pati, crucifigi ac mori dignatus es, ego tibi iterum abstraxi, seduxi, sedauit, & hosti tuo diabolo inimicidam in mortem tradidi.

O misericordissime atque mitissime Domine Deus meus, in huiusmodi prauitate heu nimis diu obstinatus mansi, abutens benignitate tua & omnibus donis tuis, negligens bene agendi occasiones, omnibusque modis tibi & bonis hominibus rebellis. Heu pijsime Iesu, quod modo etiam cum in honorem & beneplacitum tuum me

totum

totum tibi offerre deberem, maneo totus ingratus, veteribus peccatis meis noua cumulus, in seruitio tuo tepidus, negligens, & in deuotus, & à te auersus ad creaturas. Indignum est igitur, vt oculos meos ad cœlos leuem, qui etiam omnibus creaturis, atq; adeo vita ipsa: & aura qua foueor prorsus indignus sum. Veruntamen quo fugiam à facie tua Domine Deus meus? vbi abscondam me ab ira tua? Quis reconciliabit me tibi? Nunquid non pater meus es tu? cuius miserationes nunquam continere se possunt, cuius pietas non potest concludi? Ego verò, licet filij nomine indignum me fecerim, agnosco tamen non alium patrem, præter te Domine. Quapropter ad pedes misericordiarum tuarum curro: Ibi prostratus per omnipotentiam, sapientiam, bonitatem tuam, & per infinitam misericordiam tuam (qui es miserationum abyssus) obsecro te, ignosce, purifica, & libera me à peccatis meis omnibus, per merita vitæ & passionis tuæ. Recipe me in gratiam tuam, qua me teneas, confirma, dirige, atque possideas ad gloriam tuam, & secundum æternum beneplacitum tuum.

Vt autem exaudiri merear celerius, dulcis Iesu fili Dei viui, qui te aduocatum & mediatorem inter nos miseros & Patrem tuum constituisti, obsecro te per charitatem illam, quæ te de cœlis traxit in uterum virginis, & de utero virginis per passionem ad ignominiam crucis, perq; singulas guttas tui sanguinis pro me effusi, vt sanctissimæ vitæ ac passionis tuæ meritis atq; virtutibus me dones, & gratiæ tuæ intra me iugè habitaculum facias: (Si ad Eucharistiam statuis sumendam accedere hoc adde) dignumq; me facias ad recipiendum dilectionis tuæ pignus viuificum, corpus videlicet tuum in sacramento dignissimum, ad gloriam tuam, & ad animæ meæ cunctarumq; animarum salutem & profectum quo tibi coniunctus suauissime Iesu, mundo moriar totus, tibi verò soli deinceps viuam, & castissimo feruentissimoq; amore inseparabiliter inhæream, Amen.

Suspiria gementis anime pro peccatis suis ad Deum clamantis.

Heu Deus meus & pater misericordiarum, vt quid toties offendi te patrem, & creatorem meum?

Dominator vitæ meæ, ecce vides, quia non est in me bonum, nec sanitas animæ meæ.

Domine miserere mei, sana animam meam, quia peccaui tibi Sana me Domine, & sanabor, saluum me fac, & saluus ero, quia laus mea tu solus es? Ierc. 17. v. 14.

Heu Domine Deus, quanta sunt vulnera mea, quanta infirmitas, quanta vilitas & prauitas mea pro quibus tu sanandis crucifixus es, & occisus.

Cui conquerar o Domine omnia mala mea aduersum me, quam tibi saluator & redemptor animæ meæ.

Deus meus propitius esto mihi peccatori.

Iesu fili Dei viui miserere mei, quia nihil tibi impossibile est, quam miseris nolle misereri.

Redde mihi o misericordissime Iesu gratiã tuã. Recipe me iterũ in amicitiam tuã. Non secundum merita mea, sed secundum bonitatem tuam respice in me clementissime Domine Deus meus.

Dulcis Iesu, quam amabilis est gratia tua, quam suavis amicitia tua. Ne (quæso) abijcias me propter peccata mea.

Benignissime Domine DEVS meus, quid aliud ego miser & infelix peccator possum, quam peccare: & quid tu o optima & infinita bonitas aliter potes, quam

quàm misereri & parcere? fac ergo tu secundùm bonitatem tuam, quia ego infelicitissimus agere non desino secundùm malitiam meam.

Misericordissime Domine Deus meus, da mihi pœnitentiæ lachrymas, quibus ex abyssu cordis mei doleam, & lugeam peccata mea.

Da mihi dolorem perfectissimæ contritionis, & lachrymarum flumina iugiter fluentia: quia te Deum meum, & creatorem meum contempsi.

Emollias quæso saxeum hoc pectus meum, inflamma frigidissimum cor meum, ut lachrymæ fluant mihi die ac nocte, & dolor sit cordi meo continuus, quod non amaui, quod spreui, quod etiam offendi te Domine Deus meus.

Quid faciam Domine Deus meus ut placeam tibi, qui vsque hodie totus sum abominabilis, & plenus iniquitate.

Exc. 14. v. 17 Deducant oculi mei lachrymas per diem & noctem, & non taceant, quia alienum me feci à gratia creatoris mei.

Domine Deus meus quid mihi sine te vitare? Recipe me in gratiam tuam. Ostende mihi misericordiam tuam, miserator & misericors Dominus.

Heu me miserum & infelicem Domine Deus meus, quod vnquam offendi te.

Ah vtinam non fecissem, vtinam non peccassem. Non finas ô clementissime Deus meus, non finas ut peccata mea diuidant inter me & te.

Psal. 6. v. 1 Si castigare me vis Domine, non in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana animam meam, quia peccaui tibi.

Non imputes quæso mihi peccata mea, nec propterea gratiam tuam à me auferas, aut minuas. Sed quo ego sum infirmior, ostende tu in me diuitias bonitatis tuæ. Cunctis palam fiat in me, quia miserationes tuæ sunt infinitæ atq; immensæ. Amen. *Obserua in psalmis, & veteri testamento varijs in locis vnde multa colligi possunt, que pœnitentiæ gemitus exequantur.*

Pro vera contritione à Deo obtinenda precatio cum primis frugifera.

O Iesu misericordissime, cum nulla sine dolorosa cordis contritione peccatorum fiat remissio, per immensam & ineffabilem tuam te obsecro pietatem, ut iugem mihi infundere digneris pro immanitate scelerum meorum contritionem, lachrymarumq; imbrem indeficientem, ut dignè ac perfecto corde iniquitates meas innumeras lugere & deplorare valeam. Infunde etiam mihi veram peccatorum meorum cognitionem, ut clare agnoscam, quantum tuam immensam atq; excellentissimam Maiestatem offenderim, inhonorauerim atq; contemptui habuerim, & vel iam tandem cum vero amore ad te Deum verum ac viuum me conuertam.

Ah pijsime Domine Iesu Christe, quis enarrare sufficet, quantum tibi debeam quantifue tu me tibi beneficijs deuinxeris, quod tanto tēpore me peccantē tolerasti, tantisq; iniquitatibus meis hucusq; pepercisti, quodq; tantam ingratitude meā tam patienter sustinuisti, ac tam indigno peccatori tam multa beneficia præstitisti, cum tamen interim multi (vt verè timendum est) pro multo leuioribus peccatis ad inferos descenderint qui nullam de suis peccatis vel cognitionem vel contritionem habere potuerunt. O vtinam pro his & similibus, totum me tibi possem dedere, ac diu noctuq; in diuinum tuum obsequium impendere, atq; omnes neruos meos extendere, ut veraciter te adorarem, laudarem, & cum omnibus creaturis tuis te summo & excellentissimo modo honorarem, Amen.

Pro

Pro peccatorum indulgentia precatio alia.

O Iesu clementissime, vtinam compungas duritiam lapidei cordis mei spinis dolorosæ contritionis, tuæq; passionis memoriam ad eod. profunde cordi meo imprimas, vt ex intimis cordis mei medullis, tibi pro me passo tenuissimam saltem compassionem exhibere sufficiam, atque ex omni virtute qua mihi possibile fuerit te redamem, omniq; conatu in hoc laborem, ne veteribus peccatis noua superaddam, Amen.

Pro peccatorum indulgentia precatio alia.

Iesu misericordissime, qui non vis mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur à via sua mala, & viuat, respice super me pijsimis oculis illis, quibus electū tuum discipulum Petrum post trinam dñi negationem respicere misericorditer es dignatus, & sanctæ mihi contritionis gratiam citius pro omnibus meis grauissimis largire digneris sceleribus, vt continue pœnitentiæ & amoris lachrymæ in me abluant, quicquid mea malitia perurgente, rugarum in anima mea contraxi, ne fortè cum hac destitutus fuero in æternum peream. Amen.

Ad D. Petrum pro spe veniæ, precatio.

O Apostolici gregis princeps Petre beatissime, qui tanto maiorem præ cæteris sanctis habes compassionem cum miseris peccatoribus, & cum his qui ex carnis infirmitate in varia sunt prolapsi peccata, quanto tuipe fragilitatem humanæ naturæ in trina Domini Dei ac dulcis magistri tui negatione es expertus, te obsecro, vt fragili mihi peccatori grauibus peccatis & malorum desideriorum passionibus inuoluto, atq; ad omnem lapsum propenso, gratiam & veniæ spem à dilecto, imò prædilecto tuo magistro Domino nostro Iesu Christo obtinere digneris: quandoquidem indignum planè me iudico, qui preces suas coram ipso effundat, aut quem tanta exaudiat Maiestas, ne sub vitiorum onere corruam, aut ob delictorum grauitatem meipsum desperem.

O Petre Christi Ecclesiæ pastor ac rector vigilantissime, erranti ouiculæ tuæ succurre, & è luporum faucibus (quod tui est & muneris & officij) eam erue, extrahe nunc lapsum de omni sorde, consolare tristem, confirma pusillum corde, protege ab aduersario, custodi à multiplici laqueo, nec finas perire animam pœnitentis pro qua redimenda pius magister tuus doloribus & supplicio mortis se exposuit, sed in hora instantis mortis perduc animam tui confratris in regnum perpetuæ felicitatis, vbi tu ianitor & princeps existis, Amen.

Quando aliquo singulari excessu grauata sentis conscientiam tuam, conuer-te cor tuum ad Dominum, & dic:

O Domine Iesu Christe, colende, adorande & metuende. heu infelix ego, vilissimus & ingratus peccator, nunc iterum atq; iterum gratiam & bonitatem tuam, hoc N.N. dicto aut facto offendi, maiestatem tuam inhonorauit, & te amatorem atq; benefactorem meum, qui mihi super omnia charissimus, dulcissimus, atque desideratissimus esse debueras, abieci. Heu Domine Deus meus doleo, quia peccaui. Et quia nimis parum doleo, vtinam tu cor meum vulneres, & impleas dolore amarissimæ perfectissimæq; contritionis. Et quia ex me est culpa & perditio, ex te verò gratia & miseratio, in virtute tua nunc statuo, super te enixus, ab omni deinceps offensa eiusmodi cauere, omnemq; peccandi occasionem per grati-

tuam evitare Quapropter ô dulcissime, desiderabilissime Iesu Christe, Domine Deus meus, nunc ego cor meum ab omni creatura auerto, & tibi illud fidelissimo vnicuique amatori meo offerens assigno, rogans vt illud in cor tuum absorbeas, adeoque tibi totum spiritum meum vnias, vt posthac aliud non sit mihi velle aut nolle, quàm tui cordis beneplacitum. Eia igitur ô fidelissime amator Iesu Christe omnem culpam omnemque impedimentum amoris tui, & quicquid inter te & me non rectè mediat, quæso aufer à me. Purifica me in roseo sanguine tuo à cunctis vitijs ab omni impuritate, ac proprietate intentionis & amoris, vt nihil in me remaneat, quod castissimo amore tui non inflammatum ignescat.

Alia brevis oratio.

O Agne Dei mansuetissime, propter innocentissimam mortem tuam, peccatis meis ignosce, & emendationem vitæ meæ secundum cor tuum mihi tribue, Amen.

Oblatio ad Patrem caelestem pro peccatis abunde satisfactoria.

Clementissime Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, in emendationem peccatorum ac vitiorum meorum omnium offero tibi vnicuique tui satisfactionem plenissimam, sed acerbissimam, hoc est, eius amarissimam passionem ac mortem innocentissimam. Et in suppletionem omnium negligentiarum atque defectuum meorum, sed in gratiarum actionem pro cunctis beneficijs tuis, offero tibi eiusdem innocentissimæ vitæ actus, virtutes ac merita.

Porro in gloriam ac beneplacitum tuum offero tibi corpus & animam meam, vt illa tu possideas atque regas, quomodo tibi maximè placuerit, me totum in laudè & honorem tui conuertas, adeoque tibi me vnias, vt nunquam velim aut velle possim, quam quod tu vis. Amen.

Pro reconciliatione peccatoris, & peccatorum venia precatio efficax.

Domine Iesu Christe, verus Deus & homo perfectus, recordare obsecro illius ardentissimæ atque feruentissimæ charitatis, quæ te de regalibus sedibus tuis in hanc vsque lachrymarum vallem miserabilemque exilium ac tenebrosum traxit carcerè, vt nostram naturam assumeres multasque ab electo tuo populo persecutiones, opprobria, contumelias, crucem, & mortem horrendam patereris, quo sic peccatores quæres, & saluas faceres oues tuas à te vero pastore aberrantes. Reduc igitur me mi dulcissime Domine ac pastor vigilantissime, ad viam veritatis, à qua longe per deum vitiorum abductus sum: neque peccatorum meorum reminiscere, quibus non nisi iram & indignationem maximam merui ouibusque tuis me aggrega à quarum grege propria mea malitia stimulante, tamdiu me segregavi.

Eia superdulcissime Deus, si tales quæris, qui non nisi propter grauitatem criminum suorum desperare possent, in quos miserationum tuarum profundissimum effundas pelagus, en habes me desperatum ac pondere priorum vitiorum nimis prægranatum, miserere mei, ac solitam tuam benignitatem, quam omnibus indifferenter ostendis, mihi noli negare, aut à facie tua repellere. Si item quæris viles, abiectos, inopes & egenos, quibus beneficias, aut diuitias æternæ tuæ felicitatis committes, mi suauissime Domine Deus ac saluator meus, ad me respice, mihique intende. En operibus bonis sum vacuus, veris virtutibus destitutus, donis atque gratijs tuis in malum meum hucusque sum abusus, tempus ad penitentiam indultum misere nimis absumpsi, multaque alia perpetravi, quæ, enumerari nequeunt, non tamè

tibi

tibi incognita, qui serutaris renes, & probas corda, & reddis unicuique iuxta fructum adinventionum suarum.

Quare quā humilime & simplicissime possum tuæ excellentissimæ supplico Maieſtati, vt his meis defectibus misericorditer succurras, meamque necessitate & indigentia tuis supereffluētissimis meritis supplere digneris. Et quid vltra addā? Si queris impios & homines deperditos, in quos pietatem tuā exerceas, offero me tibi, vt tuam in me declares pietatem: quando quidem nihil ita tuæ conuenit misericordissimæ pietati quā misereri & parcere creaturæ tuæ, quæ per te facta, & à te refecta est.

O Iesu piissime, & amator ardentissime humani generis, noli quæſo derelinquere me miserum in tanta constitutum miseria & necessitate, sed fer opem mihi & hostium meorum impulsus tu propitius depelle.

Iterum atque iterum te rogo luauissime Deus per omnes virtutes & merita tua, per omnē gratiam, quā vnquam piorū mentibus infudisti, per omnia dona superdulcissimi Spiritus sancti quibus discipulorū tuorū corda erudisti & illuminasti, per excellentissimā ac diuinissimam vnionē, qua tua humanitas diuinitati tuæ est vnita, & postremo per illam indicibilem charitatē, qua causam nostrā in te recepisti, vt nos Patri tuo reconciliares, redde mihi Patrē tuū cœlestē placatū & reconciliatū, & multiplicia mea peccata atque delicta sanctissimis tuis meritis dele, gaudijsque sempiternis post hanc vitā, mihi interesse cōcede, hereditatemque meā iam diu amisā mihi quæſo restitue, & ad consortiū beatorū spiritū misericorditer me admitte, Amen.

Pro peccatorum remissione alia precatio efficacissima, humili corde dicenda.

Dulcissime, suauissime, amantissime, atque pulcherrime Domine mi Iesu Christe, rogo te per sanctissimam tuam natiuitatem, durissimum exilium, purissimam conuersationem, amarissimam passionem & mortē, per omnia vulnera tua, per omnes guttas preciosi sanguinis tui pro me effusi, per benedictissimam ac intemeratam matrem tuam virginē Mariam omnesque sanctos tuos, ne me sordidū, foetidū, ac omni peccatorū spurcitiā feceratū, hominē flagitiosum omni gratia tua indignum, propter grauissima mea peccata, impietatem & infinitas meas negligentias, quibus abunde nimis iram tuam contra me concitauī, despicias, aut à facie tua amabilissima repellas, sempiternis cruciatibus me tradendo. Sed vt des veniam misero mihi peccatori, recipiasque me contritum & compunctum in gratiā tuam, vt innotescat in omnibus finibus terræ nomen sanctum tuum, collaudentque te, omnes qui onasti sunt peccatis, grauatique huius mundi sollicitudinibus, vt confitī de tua pietate, misericordia & benignitate, suarum citius culparum sperent indulgentiam: incipiendo detestari & odisse se & peccata sua, atque ad te Deum verum & viuam conuertantur.

Offero me etiam tibi totum ad quæcunquē sustinenda, pro innumeris meis delictis & excessibus, secundum liberalissimā tuā voluntatem ac benignissimū beneplacitum. quoniā tu semper iustus & bonus, & omnia in bonum conuertis. Ego verò iniquus & impius, omnia tua bona & dona mihi collata peruertēs ac destrues. Nec aliquid à me possum boni perficere, quantumuis bona mihi nō desit voluntas, propter carnis infirmitatē, qua trahor, raspior sæpe, vt nosti, cogitare quæ non licet, agereque quæ rationi contraria sunt. Ideo cōfiteor tibi Domine peccata mea, & rogo te, vt tu pie Domine ex abundantia meritorū tuorū suppleas defectum meum, perficiasque voluntatē meā, vt quicquid boni cōcipiam aut intelligam de te, aut quod honorē tuum proximique salutē promouere possit, hoc sine mora implere satagam, siue id fuerit seu-

rit sensualitati meae amarum siue suauae. Obsecro etiam te, vt quam diu in hac vita fuero, sub tua disciplina ac regimine, beatissimaeque matris tuae Virginis Mariae custodia me conserues & protegas, ne vel vnquam hostibus meis me tentandi, impugnandi, aut mali quicquam inferendi via pateat: Praestante id mihi diuina tua gratia, omniumque Sanctorum intercessione, quorum auxilium & protectionem deuoto & supplici inuoco corde, Amen.

Similis efficacia & virtutis, pro peccatorum indulgentia, precatio.

Iesu Christe fili Dei vnigenite, creator, redemptor, saluator, pater, dominus, spiritus animae meae offero tibi me totum ac omnia quae in me sunt bona, quae ex gratuita tua gratia & benignitate, non meo merito (non enim minimi seruuli tui nomine dignus sum) mihi misero hucusque impendere es dignatus, & adhuc impendere ab aeterno disposuisti, si his bene ad gloriam tuam & meae salutis augmentum vterer. Similiter & omnia mala, peccata, flagitia mea, quibus non nisi aeternam me meruisse damnationem agnosco, teque sine numero offendisse grauiter, coram summae pietatis tuae oculis repraesento: rogans te per omnes miserationes tuas solitamque clementiam tuam, quam miseris peccatoribus de suis operibus diffidentibus soles ostendere, vt omnia crimina mea deleas, peccata indulgeas, iustamque iram tuam a me auertas. Bona vero, quae tua sunt, conserues, dona concessa augeas & multiplices, imperfectioremque meam perficias, vt iuxta amplissimam ac perfectissimam placidissimamque voluntatem omnem vitam meam instituas.

Tribuas etiam mihi mi suauissime Domine, aliquam gratiam specialem, qua perfectius quotidie tuam valeam voluntatem agnoscere, ac in dies magis magisque me despiciere & odisse: tibi autem incessanter vera ac perfectissima charitate adherere, nomen tuum sanctificare, honorem tuum in omnium cordibus promouere, precari etiam omni conatu & studio, ne aliquo modo te in habitaculo cordis mei per gratiam habitantem contristem, aut inde te per peccata mea & quotidianas negligentias exturbem aut profligem, vt habitaculum tuum sanctum efficiatur spelunca latronum & domicilium idolorum, id mihi gratia tua praestante, Amen.

Pro peccatorum remissione precatio alia efficacissima.

Pissime, adorande, atque tremende Domine Iesu Christe, si aliquis me rogaret quanta posset obsecratione per nomen tuum pro aliqua re, quam illi sine labore aut damno meo dare possem: & si ei hanc eidem recusarem, ipsique forte haec res ad eum esset necessaria, vt me non subueniente ipse moreretur, nonne vitam ipsius de manu mea requireres? Si ergo nobiscum sic est, quanto magis tuam infinitam clementiam decet nos exaudire, qui iussisti nos petere in nomine tuo? Peto itaque liberalissimam clementiam tuam, non solum in nomine tuo, sed etiam in omnium electorum tuorum, qui ab initio mundi fuerunt, & ad finem usque futuri sunt, specialiter vero per interuentionem beatissimae & dignissimae Matris tuae (cuius preces non potes non exaudire) & per virtutem integerrimae vitae tuae ac amarissimae passionis, vt ab omnibus peccatis meis & quotidianis excessibus me absolueris digneris: & quoad vitam ab omni delicto me praeserues. Quid enim o dulcis Iesu mihi conferret diu viuere, teque semper offendere, ac animam meam grauiori supplicio obnoxiam reddere? Ne itaque diutius gratiam tuam mihi deneges oro, sed celerius eam cordi meo infunde, quo possim tibi magis placere, & quaecumque me a te retrahunt fugere & auersari, Amen.

Pha.